

ת"פ 17281/10/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 17281-10-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ, עו"ד מאיה אשכנזי
נגד הנאשם	פלוני ע"י ב"כ, עו"ד ארז שלו	

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בהתאם להודאתו ביום 22.5.22 בעובדות כתב האישום המתוקן, בחמישה אישומים, בעבירות הבאות: **איומים** (ריבוי עבירות), **תקיפה הגורמת חבלה של ממש בן-זוג** (ריבוי עבירות) **והיזק לרכוש במזיד**. תחילה, כפר הנאשם בעובדות כתב האישום, התיק נקבע לשמיעת הוכחות, החלה פרשת התביעה שבמהלכה העידו עדים.
2. במהלך פרשת תביעה ולאחר שנשמעה עדותה של המתלוננת, נעתרתי לבקשת הנאשם לחזור בו מכפירתו, והנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן.
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים היו הנאשם ויבגניה סמרסקי (להלן: "המתלוננת") בני זוג, אשר התגוררו יחדיו ביחידת דיור בראשון-לציון.
4. **באישום הראשון**, הורשע הנאשם בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש (בת-זוג), בכך שבתאריך 2.10.21, סטר הנאשם למתלוננת מספר רב של פעמים בפניה. בהמשך, הטיח הנאשם מספר פעמים את ראשה של המתלוננת בקיר, תוך שאמר לה: **"אני שייח' ואת השפחה שלי"** וכן הוסיף כי אם אומר לה לבוא להתקלח אז עליה לעשות כן ואם היא מגישה אוכל, הרי שאסור לה לאכול לפניו, תוך שציין **"ככה בעצם יהיה המצב עד שתכבד אותי"**. עוד אמר הנאשם למתלוננת כי: **"אין סיכוי לסוף טוב שכן או שהוא מפוצץ לה את הפנים או שהוא דוקר אותה או שהוא מרביץ לה עם אלה"** והוסיף כי: **"אמא שלה תשב עליה שבעה אם הדברים לא ישתנו"**. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת חבלה בראשה בצד שמאל, כאבי ראש, סחרחורות והקאות.
5. **באישום השני**, הורשע הנאשם בעבירות איומים (ריבוי עבירות), תקיפה הגורמת חבלה של ממש בן זוג והיזק לרכוש במזיד, בכך שבלילה שבין 27-28.9.21 בעת ששהתה המתלוננת בחדר השירותים כשדלת החדר סגורה,

פתח הנאשם בחוזקה את הדלת ונכנס לחדר. הנאשם הטיח את ראשה של המתלוננת בקיר, נטל לידו את מתקן הסבון העשוי קרמיקה והכה באמצעותו בראשה של המתלוננת. בנוסף שבר הנאשם את המתקן על הקיר ושפך את תכולתו על המתלוננת. בנסיבות אלו, סטר הנאשם למתלוננת וצעק עליה שלא תענה לו. בהמשך, הודיעה המתלוננת לנאשם כי ברצונה לסיים עמו את הקשר, או אז אמר לה הנאשם כי אינו מתכוון ללכת לפני שהוא הורג אותה, נטל לידיו גז פלפל, אלה, מברג ופטיש שניצלים, הניחם על המיטה ואמר למתלוננת: **"תבחרי ממה להתחיל"** והוסיף: **"היום זה היום האחרון שלך"**. הנאשם ריסס על פניה של המתלוננת את הגז וכן הצמיד לצווארה את המברג ואמר לה לצאת לסלון והוסיף: **"תבחרי באיזה רגל להתחיל"** בעודו מחזיק את האלה בידיו. בתגובה, התחננה המתלוננת לנאשם שיחדל ממעשיו. בהמשך במרפסת, נטל הנאשם מגבת, קשר אותה מסביב לחלקו התחתון של פניה והכניס חלק ממנה לתוך פיה, תוך שהמתלוננת בוכה ומתחננת לנאשם שיחדל ממעשיו. בתגובה, אמר לה הנאשם כי הוא חושב על פתרון יצירתי והוסיף כי: **"אולי יזרוק אותה מהמרפסת"**. לאחר מכן, הוציא הנאשם את המגבת והורה לה לשבת על מכונת הכביסה והמתלוננת הבטיחה כי תשנה את התנהגותה. כתוצאה מהמעשים, נגרמו למתלוננת חבלות בדמות נפיחות בשפתיים ואדמומיות בצווארה וברגליה.

6. **באישום השלישי**, הורשע הנאשם בעבירת איומים, בכך שבחודש אוגוסט 2021 הרים הנאשם שולחן זכוכית באמצעות שתי ידיו מעל לראשו תוך שהוא צועק על המתלוננת.

7. **באישום הרביעי**, הורשע הנאשם בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג), בכך שביום 20.6.21 על רקע רצונה של המתלוננת לסיים את הקשר עם הנאשם, חנק האחרון את המתלוננת באמצעות ידיו, נטל אלה והכריח את המתלוננת לצאת איתו לגינה ציבורית מחוץ לבית. בעודם יושבים על ספסל בגינה, הרים הנאשם אבן גדולה שהייתה במקום והחזיק אותה מעל ראשה של המתלוננת תוך שהוא צועק ודורש מהמתלוננת להשיב לו על שאלות. בהמשך, בעט בחוזקה ברגלה הימנית של המתלוננת. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת מכאובים.

8. **באישום החמישי**, הורשע הנאשם בעבירת איומים, בכך שביום 21.6.21 הנאשם נטל סכין מטבח ואמר למתלוננת שאם היא תמשיך לעשות שטויות הוא יגמור אותה. למחרת בבוקר, עת שהו הנאשם והמתלוננת בחדר השירותים בבית הוריו, הרים הנאשם מגב לכיוונה של המתלוננת. באותן הנסיבות, הצמיד הנאשם את המתלוננת לפינה ואמר לה כי יצאו לטייל בפרדס והוסיף: **"אני אגמור אותך בפרדס"**.

9. **באישום השישי**, הורשע הנאשם בעבירת איומים, בכך ביום 22.6.21 אמר הנאשם למתלוננת: **"איך את יודעת שלא באתי לסיים את מה שרציתי להתחיל?"** תוך שהוא מחווה בידיו תנועות סטירה לפניה.

10. **באישום השביעי**, הורשע הנאשם בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן-זוג), בכך שבמהלך חודשים מאי-יוני 2021 הנאשם סטר למתלוננת על פניה. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת נפיחות וסימן כחול בעין. בהמשך למתואר, עת ישבו הנאשם והמתלוננת על הספה, התגלע ויכוח בין השניים, במהלכו ניגש הנאשם למטבח, נטל סכין, נעץ אותה בספה שלוש פעמים, הוציאה ואמר למתלוננת כי אם לא תענה על השאלות שלו הוא ידקור אותה, בעודו מחזיק בסכין.

11. בין ב"כ הצדדים אין הסכמה עונשית.

טענות ב"כ הצדדים לעונש

12. **ב"כ המאשימה** הדגישה חומרת המעשים והצטברותם והפנתה את בית המשפט לעובדות האישום השני שהינו "תסריט אימים" לדבריה, כאשר לצורך ביצוע עבירת האיומים השתמש הנאשם באביזרים שונים לרבות גז פלפל, מברג, אלה ופטיש שנועד לבישול.
13. ב"כ המאשימה טענה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם לרבות פגיעה בביטחונה, שלווה נפשה ושלמות גופה של המתלוננת, והעובדה שמדובר בצבר אירועים שנמשכו לאורך חודשים.
14. עוד נטען כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו אך לא לפני שהמתלוננת העידה בבית המשפט ונחקרה במשך יום שלם. בנוסף, נטען כי במהלך עדותה, נחשף בית המשפט לדינמיקת היחסים המעוותת בין הנאשם למתלוננת, לאלימות הקשה שחוותה, לבריונות, לעובדה כי לא הייתה לה זכות בחירה או רצון חופשי בתוך מערכת היחסים ביניהם.
15. ב"כ המאשימה ציינה כי מערכת היחסים בין הנאשם למתלוננת הייתה אובססיבית. בין היתר, נהג הנאשם לערוך למתלוננת בדיקות גופניות משפילות, היא פחדה ממנו וההחלטה להתלונן נגדו במשטרה התגבשה כשהבינה שהיא נמצאת בסכנת חיים ממשית.
16. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה, הנע בין 48 ל-72 חודשי מאסר בפועל.
17. עוד ציינה שהמגמה בעבירות אלימות במשפחה היא מגמה של החמרה ברורה ולא בכדי. מדובר במכת מדינה של ממש כאשר על בתי המשפט להעביר מסר ברור ומרתיע במטרה להילחם בתופעה.
18. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי יש לשקול לחומרה את העובדה שלחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות, האחרונה ממרץ 2021 שבגינה ריצה עונש מאסר לא קצר. עוד ציינה כי בפני בית המשפט לא הונח תסקיר שירות המבחן והמשמעות היא שמסוכנותו של הנאשם לא נבחנה על ידי גורם מקצועי וכי לא קיימים שיקולי שיקום כלשהם.
19. לבסוף, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של המתחם, וביקשה להטיל על הנאשם 60 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים ופיצוי משמעותי למתלוננת.
20. כבר עתה אציין כי המתחם לו עתרה המאשימה אינו עולה בקנה אחד עם הפסיקה הנוהגת, ואף לא הוגש על ידי המאשימה ולו פסק דין אחד שיש בו כדי לתמוך בעתירתה העונשית המחמירה. נהפוך הוא, הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה דנה רובה ככולה, באירועים קשים (מרביתם חמורים מהמקרה שלפנינו), ובנאשמים להם הרשעות קודמות בגין אותה העבירה.
21. **ב"כ הנאשם** הפנה בטיעונו לנסיבות ביצוע העבירה, הדגיש כי הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו, תיאר את מערכת היחסים המורכבת בין הנאשם למתלוננת שהתאפיינה בקנאה, תלות, שקרים וחוסר אמון בין הצדדים. לטענתו, ניתן ללמוד מעדות המתלוננת כי ידעה לעמוד על שלה ולהגן על עצמה.
22. בהתייחס לרישומיו הפליליים של הנאשם נטען כי הרשעתו האחרונה משנת 2021 בגין עבירות שביצע בשנת

2017 ושתי הרשעות קודמות משנת 2014 במסגרת שירותו הצבאי בשל כך, בין היתר, שבאותה עת נולדה לו ילדה. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את משך הזמן שחלף ממועד ביצוע העבירות.

23. לדבריו, ניתן ללמוד מהפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה, שהחומרה באה לידי ביטוי על פי מנעד מעשי העבירה וכי מרבית הפסיקה שהוגשה עוסקת בנאשמים בעלי עבר פלילי עשיר, שבעת גזירת עונשם הופעלו מאסרים על תנאי בגין ביצוע עבירות דומות. בעניין זה, נטען כי מתחם הענישה לו עתרה המאשימה חמור ועולה על זה שנקבע בעבר על ידי בתי משפט בכל הערכאות.

24. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי הנאשם, בחור צעיר, אב לילדה קטינה אשר מבקש לשוב לגדל את בתו ולהשתלב בהליך טיפולי בין כותלי הכלא. עוד הובהר כי בין הנאשם למתלוננת אין כיום כל קשר.

25. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם ענישה, הנע בין 12 ועד 28 חודשי מאסר בפועל.

26. **הנאשם** הביע חרטה על מעשיו וביקש מבית המשפט התחשבות והקלה בעונש.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

27. עקרון הלימה הוא העיקרון המנחה בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם, יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

28. לאור אופיים של האירועים המצביעים על שיטתיות ודפוס פעולה חוזר בביצוע העבירות בנסיבות דומות המהווים מסכת עבריינית אחת, אני קובע כי מדובר בריבוי עבירות שיש לקבוע בגינן מתחם ענישה כולל. ראו לעניין זה, התייחסות בית משפט העליון למונח "**אירוע אחד**", בקובעו: "**התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד מהווים מסכת עבריינית אחת.**"

29. בקביעת מתחם הענישה יש להתחשב במספר המעשים העבריינים שבוצעו ובריבוי קורבנות העבירות [ע"פ 2454/18 **עזרא שיינברג נ' מדינת ישראל** (2.12.2018); ת"פ (ראשל"צ) 1718-03-20 **מדינת ישראל נ' עבד אלראוף שמאסנה** (פורסם בנבו, 24.9.20) והפניות שם; ע"פ 5668/13 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.3.16)].

30. בית המשפט העליון הדגיש לא פעם את החומרה היתרה הטמונה בעבירות המבוצעות בתוך המשפחה ואת הצורך להילחם בהן באמצעות הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה. בעניין זה, ר' למשל ע"פ 11917/04 **נורדיצקי נ' מדינת ישראל**, שם נקבע בין היתר: "**בתי משפט חזרו לא אחת על הצורך להוסיף את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו...**" וכן, ר' ע"פ 6758/07 **פלוגי נ' מדינת ישראל** ורע"פ 6577/09 **צמח נ' מדינת ישראל**.

31. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף גבוה וזאת בשים לב למהות העבירות, אופיין והנזק שנגרם למתלוננת כתוצאה מהתנהגותו של הנאשם. **הערכים החברתיים שנפגעו:** שמירה על שלומו וביטחונו של אדם, שמירה על שלמות גופו ושלוות נפשו.

32. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק העונשין), נתתי דעתי לכך שמדובר במספר רב של מעשים; להתנהלותו של הנאשם, שנקט באלימות ואיומים תוך שימוש באביזרים שונים לרבות גז פלפל, מברג, אלה ופטיש "שניצלים"; לאווירת הטרור שהשליט נגד המתלוננת; לאיומים, שהינם ברף חומרה גבוה ביותר, בנוסף לאיומים קשים על חייה של המתלוננת לרבות אמירות קשות וקונקרטיות "שיפוצץ לה את הפנים", ידקור אותה, ירביץ לה עם אלה, יזרוק אותה מהמרפסת ועוד.

33. לא למותר לציין, כי איומיו של הנאשם כלפי המתלוננת מצאו ביטוי של ממש גם במעשים. כל זאת תוך גרימת חבלות של ממש. הנאשם הטיח את ראשה בקיר, ריסס עליה גז מדמיע, הניח מברג על צווארה, בעט ברגלה בחוזקה, סטר בפניה, קשר את פיה במגבת בעת שאיים להורגה ועוד. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת חבלות בראשה, כאבי ראש, סחרחורות, הקאות, נפיחות בשפתיים, אדמומיות בצוואר, מכאובים ברגלה, סימן כחול בעין ועוד. התרשמתי מקיומו של אלמנט השפלה חוזר ונשנה ומהתנהלות חסרת רחמים, הכל כפי שבא לידי ביטוי, בין היתר, בעדותה של המתלוננת. עוד התחשבתי בנזק שנגרם למתלוננת, הפגיעות הפיזיות, החבלות והנזקים הנפשיים.

34. כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם וממנו בחרתי לצטט באריכות, אוזח מספר לא מבוטל של אירועי אלימות שאינם קלים ואיומים קשים. התרשמתי כי מדובר באלימות ברף גבוה שבגינה נגרמו למתלוננת חבלות, אשר חייבו טיפול רפואי (בעניין זה, ר' תיעוד רפואי, ת/5).

35. מעשיו של הנאשם נועדו להפחיד, להשפיל ולהבטיח את שליטתו המוחלטת של הנאשם במתלוננת ובנפשה. כל אלו מטילים את הכף לנזקית ענישה מחמירה. לא בכדי פורטו בהרחבה העובדות בהן הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן. מהעובדות עולה כי מדובר בהתנהגות של אדם אלים, לעיתים התנהגות אכזרית, משפילה, מבזה, של מי שאינו מפנים שבת זוגו אינה "שק חבטות" של הנאשם על גחמותיו וכעסיו.

36. המתלוננת העידה ותיארה את היחסים המורכבים בינה לבין הנאשם, היא סיפרה על מעשיו האלימים ואמירותיו המשפילות, מהם עולה כי הנאשם קבע לה "כללי התנהגות" ברורים. עוד נחשף בית המשפט אגב עדותה של המתלוננת לדינמיקה המעוותת, לאלימות הקשה שהופנתה כלפיה, לבריונות ולעובדה שלא הייתה לה כל זכות בחירה או רצון חופשי במסגרת מערכת היחסים ביניהם. כך למשל, בעדותה לפני ביום 11.5.22, מסרה המתלוננת: **"אמרתי לו שאני לא מעוניינת להמשיך את הקשר, הוא שאל אותי למה, ביקש סיבה, שתקתי הוא התעצבן שלא הגבתי, הוא חנק אותי בשתי הידיים, היה לי סימן כחול בצוואר"** (עמ' 21); **"הוא העיף עליי את הסבון שהיה על הכיור תוך כדי שהסבון נשפך עליי, את המתקן של הסבון גם זרק עליי, הוא שבר אותו, דפק לי את הראש בקיר והכיור נסדק"** (עמ' 28); **"הוא הצמיד לי את המברג לגרון, החזיק אותו ואז הוא פשוט לקח את הגז המדמיע, ריסס לי בעיניים ובפנים, יצא מהחדר ונעל את הדלת בכוונה שזה ישפיע עליי יותר"**; **"הגענו למצב שאם אני משחילה מילה לא במקום, עונה לא כמו שהוא מבקש, מתחצפת... הוא מביא לי סטירה. ואז במשך שעה וחצי, תוך כדי שהוא מביא לי סטירה, כל סטירה שהוא מביא לי סטירה חזקה ותוך כדי הוא דופק לי את הראש בקיר.."** (עמ' 32); **"הוא התחיל ממש לנאום נאום, שאני השפחה שלו והוא השייח, שאני עושה מה שהוא אומר לי"**

לעשות, אם הוא אומר לי לבוא להתקלח אז נלך להתקלח, ואם אני מגישה לו אוכל אז אני לא נוגעת באוכל עד שהוא מתחיל לאכול".

מדיניות הענישה

37. מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

- א. ת"פ 8776-12-21 **מדינת ישראל נ' אנגל-לוב**, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, 2 עבירות של תקיפה סתם כלפי בן-זוג ו-3 עבירות של איומים. נקבע מתחם ענישה הנע בין 15 ועד 35 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים נגזרו על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת בסך ₪ 15,000 וקנס בסך ₪ 2,000.
- ב. עפ"ג 28761-11-10 **מצארוה נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של הנאשם, אשר הורשע בביצוע 4 עבירות של תקיפת בת-זוג בנסיבות מחמירות ובעבירת איומים, ונידון ל-20 חודשי מאסר בפועל, לרבות עונשים נלווים. בית המשפט קבע כי עליו להגיב בחומרה על מעשי התעללות בבת הזוג ברף הגבוה.
- ג. ע"פ 46576-04-13 **ע.ז. נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן-זוג, איומים והיזק לרכוש במזיד, ונידון ל-18 חודשי מאסר בפועל, לרבות עונשים נלווים.
- ד. רע"פ 2486/19 **נאטור נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם אשר הורשע ב-3 עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן-זוג, תקיפה סתם כלפי בן-זוג ואיומים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, לרבות עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי, אשר קיבל את ערעור המדינה ביחס למתחם הענישה, קבע כי הדין שנגזר על הנאשם מהווה חריגה קיצונית לקולא ממדיניות הענישה המקובלת, וכי מתחם העונש ההולם נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשים. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון פסק כי סוגיית השיקום אינה חזות כל, וכי לצד שיקומו של הנאשם כגמול, שיקולי הרתעה והגנה על שלום הציבור.
- ה. רע"פ 1613/12 **פדידה נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשה לרשות ערעור של הנאשם אשר הורשע בביצוע 2 עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן-זוג ובעבירה של הפרת הוראה חוקית, ונידון ל-18 חודשי מאסר בפועל, לרבות עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי, דחה את ערעורו של הנאשם מאחר והתקשה לקחת אחריות ולא הבין את משמעות מעשיו. נוסף לכך, הפר הנאשם צו שיפוטי למניעת הטרדה מאיימת. בית המשפט העליון קבע כי מעשיו חמורים ומצדיקים הוקעה. עוד התייחס בית המשפט העליון לעברו הפלילי של הנאשם, אשר כולל לא פחות מ-20 הרשעות קודמות המעידות על התנהגותו האלימה.
- ו. רע"פ 10162/16 **ואקנין נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם אשר הורשע בביצוע 2 עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן-זוג, 4 עבירות של איומים, 3 עבירות של תקיפה סתם כלפי בן-זוג, היזק לרכוש במזיד ופציעת בן זוג. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה נפרד בגין כל עבירה וקבע כי מתחם העונש ההולם בגין כלל העבירות נע בין 30 חודשי מאסר בפועל ועד 5 שנים. על הנאשם נגזר 42 חודשי מאסר

בפועל, הכוללים הפעלת מאסר על תנאי במצטבר, לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את ערעורו של הנאשם וקבע כי יש להקל בעונשו של הנאשם כך ירצה 40 חודשי מאסר בפועל. מדובר במקרה חמור לרבות תקיפה באמצעות כיבוי סיגריה על צווארה של המתלוננת וחבטה באמצעות אגרוף בעינה.

38. עפ"ג 14469-10-19 ואזנה נ' **מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של ניסיון חבלה חמורה, 2 עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, תקיפה סתם כלפי בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ו-2 עבירות היזק לרכוש במזיד. בית משפט קמא אימץ את מתחם העונש אליו עתרה המדינה, וקבע כי מתחם הענישה נע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל, בין היתר נוכח האלימות המתפרצת והבלתי נשלטת של הנאשם כלפי סביבתו. בית המשפט גזר על הנאשם 35 חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלת מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם, הפעיל את תקופת המאסר המותנה בחופף לתקופת ריצוי העונש והפחית את עונשו באופן שתקופת המאסר הכוללת נקבעה על 30 חודשי מאסר בפועל, יתר רכיבי הענישה ישארו נותרו על כנם.

39. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40ג'), לרבות למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ובהתחשב באובססיביות, הקנאה ואופיים של האיומים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם הכולל לנאשם, נע בין 24 ועד 50 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים.

40. במקרה דנן לא קיימים שיקולים, המצדיקים סטייה מהמתחם לקולא. איזון השיקולים השונים, ונסיבות מעשיו של הנאשם מצדיקים הטלת עונש מאסר בפועל משמעותי לצד רכיבי ענישה נלווים.

העונש ההולם

41. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40 י"א לחוק העונשין.

42. במסגרת השיקולים לקולא, נתתי דעתי לכך שהנאשם הודה, הביע חרטה, קיבל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. עם זאת, הודאתו נמסרה לאחר שנשמעה עדותה של המתלוננת על דוכן העדים.

43. מנגד, נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות העובדה שמדובר באב לילדה קטנה, לעברו הפלילי של הנאשם הכולל, בין היתר, הרשעה בעבירות סחר בסמים משנת 2021 בגינה ריצה 13 חודשי מאסר בפועל, ו-2 עבירות של העדר מן השירות הצבאי משנת 2014 (בגין האחת ריצה 60 ימי מאסר ובגין האחרת ריצה 90 ימי מאסר). במקרה שלפניי, מדובר בריבוי אירועים אלימים לאורך תקופה. הנאשם לא נרתם להליך טיפולי ולא הוגש בעניינו תסקיר שירות מבחן. התחשבתי בפוטנציאל הנזק שהינו משמעותי והנזק הנפשי כמו גם הגופני שנגרם למתלוננת שסבלה מנחת זרועו של הנאשם. עוד נתתי דעתי לאלמנט ההשפלה, הביזוי והפגיעה בכבודה של המתלוננת. שקלתי את הצורך להגן על הציבור מפני עבירות אלימות ואיומים בתא המשפחתי, כמו גם הרתעת הנאשם והרבים.

44. מדובר בתיק אלימות ואיומים כלפי בת זוג שהינו חמור במיוחד. לעיתים מחוירות המילים בבואן לתאר מציאות. החוויה הקשה והטראומתית שחוותה המתלוננת, האיום התמידי על חייה והעובדה שנאלצה להתמודד בביתה עם רצף מעשי אלימות ואיומים, מחייבים ענישה מחמירה. עדותה של המתלוננת, על דוכן העדים, היתה מרשימה,

קשה וכואבת והיא עמדה בחקירה נגדית ארוכה ומתישה. בסופו של יום, נטל הנאשם אחריות על מעשיו, השפיל מבטו והודה בעבירות וכולי תקווה שתקופת המאסר שנגזרה עליו תנוצל על ידו לרכישת "ארגז כלים" שיהיה בו כדי להבטיח חזרתו לחברה ויכולתו לכבד את הזולת, באשר הוא.

סוף דבר

45. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 40 חודשי מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו, 3.10.21.

ב. מאסר מותנה בן 9 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, לבל יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לבל יעבור עבירות אלימות מסוג עוון או עבירת איומים או עבירה של היזק בזדון.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.22, וכל ראשון לחודש העוקב. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מיידי וישא הפרשי ריבית והצמדה החל מהיום.

הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמו בתוך 3 ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.

ה. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה מס' 2 בסך 25,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ויועבר לחשבון הבנק של המתלוננת, בהתאם לפרטים שיימסרו תוך 14 יום על ידי המאשימה. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.1.23 ובכל 1 לחודש עוקב. היה ותשלום כלשהו לא ישולם במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי והסכום יישא הפרשי ריבית והצמדה החל מהיום.

הפיצוי יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמו בתוך 3 ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור כדין תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' אלול תשפ"ב, 06 ספטמבר 2022, בנוכחות הצדדים.